

महाबलः अरुणश्चारुणश्चैव विनतायाः सुताः सुताः” हरि०
 ‘अरुणो गरुडभ्राता जवापुष्पसमप्रभः । योगानाञ्चैव सर्वेषां
 साध्यानामधिपः कृतः” हरिव० । “तदुत्पत्त्यादिकथा अनू-
 रुशब्दे” १६१ उक्ता । सूत्र्ये “संस्तुज्यते सरिजैररुणा-
 शुभिजैः” रघुः “रागेण बालारुणकोमलेन” कुमा० । वस्ये
 तद्वति च “नयनान्यरुणानि घर्षयन्” कुमा० “अरुणपुष्पाणि
 फालानानि” शत० ब्रा० । “दधत् सव्यारुणव्योमस्फुरत्ता-
 रानुकारिणीः” माघः । द्वादशादित्यमध्ये माघमासाधिपे
 २३ आदित्यभेदे “अरुणो माघमासे वै” आदित्यहृदयम्
 विवरणमादित्यशब्दे । २४ देशभेदे पु० । धूमादि० वृज् ।
 आरुणकः तद्भवेति ० गुणवचनात् भावे इमनिच् अरुणिमा
 पु० ध्वञ् आरुण्यम् न० । तल् अरुणता स्त्री त्व अरुणत्वम्
 न० । रक्तादिवर्णं । अपत्ये इज् । आरुणिः जटायौ सूत्र्य-
 पुत्रेभन्दे यमे कर्णे वैवस्वतमनौ सुप्रीवे ऋषिभेदे च । अश्वि-
 नोक्तमारयोः द्वि० व० यमुनायां तपत्यां च स्त्री गुणवचनात्
 ऋशा० अभूततद्भावे कण्डः अरुणावते अरुणायमानः ।
 गौरा० डीष् । २५ अरुणवर्णायां गवि स्त्री । “अरुणयोगाव
 उषसासमिति” निरुक्तोक्तायाम् २६ ऊषायासमिति स्त्री ।
 २७ मन्दरगिरिस्थे सरोवरे तस्य चारुणजलत्वात्तथात्वम्
 “सरांस्थयेतेष्वरुणञ्च मानसं महाहृदः श्वेतजलं यथाक्र-
 मात्” सि० शि० । “एतेषु मन्दरादिविष्कम्भशैलेषु”
 गुडकुङ्कुमसिन्दूरादीनाञ्चारुणवर्णत्वात्तथात्वम् ।
 अरुणकमल न० कणसर्पवत् नित्यकम्पधा० । रक्तोत्पले
 अरुणदूर्वा स्त्री कणसर्पवत् नित्यसमासः । रक्तदूर्वाभेदे,
 “यद्यदारात्त विन्देयुः अरुणदूर्वा अभिषुणुयात् एष वै
 सोमस्य न्यङ्गो यदरुणदूर्वा तस्मादरुणदूर्वा अभिषुणु-
 यात् यदरुणदूर्वा न विन्देयुः” शत० ब्रा० ।
 अरुणप्रिया स्त्री अरुणस्य प्रिया । सूत्र्यभार्यायाम्
 १ संज्ञायाम् २ ऋष्यायाञ्च अरुणभार्यादयोऽप्यत्र
 “तस्य भार्याऽभवत् देवी संज्ञा त्वाष्ट्री विवस्वतः”
 इति । “असहन्ती तु तां ऋष्यां सर्वस्यां निर्ममे ततः । ऋष्या-
 मयीं तु सा संज्ञा तस्याम्भ्याससुत्थिता । प्राङ्गलिः प्रणता
 भूत्वा ऋष्या संज्ञां नरेश्वर ! । उवाच किं मया कार्यं कथ-
 यस्व शुचिस्मिते ! । स्थितास्मि तव निर्द्वेषे शाधि मां वर-
 णिनि ! । संज्ञोवाच । अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं
 पितुः । त्वयेह भवने मह्यं वस्तव्यं निर्वाचयता । इमौ
 च बालकौ मह्यं कन्या चेयं सुमध्यमा । संभाव्यास्ते न चाख्ये-
 यमिदं भगवते क्वचित् । ऋष्योवाच । आकचग्रहणा देवि !

आ शापाच्चैव कर्हिचित् । आख्यास्यामि सतं त्वयं गच्छ
 देवि ! यथेच्छया” । इति हरिवं० । ३ प्रधाकन्याभेदे च ।
 “सुषुवेऽष्टौ महाभागा प्रधा देवर्षिपूजिताः” । अनुवन्द्या
 मनूकाञ्च अनूनामरुणप्रियाम् अनुगां सुभगाञ्चैव” हरिवं०
 अरुणवर्णं पुष्पादि प्रियमस्य । ४ रक्तवर्णपुष्पप्रिये सूत्र्ये पु०
 ५ तद्वर्णपुष्पप्रियमात्रेति ० ।

अरुणपुंसु वि० अरुणः पुं रूपं (निरु०) यस्य । रक्तवर्णरूपे
 “ऋतावरीमरुणसु विभातीम्” ऋ० पु० ८०, १, “अरुण-
 भूमरुणरूपाम्” भा० । [२ रक्तनेत्रयुक्तेति ० ।
 अरुणलोचन पु० अरुणे रक्ते लोचने यस्य । १ पारावतपक्षिणि
 अरुणसारथि पु० अरुणः गरुडापजः सारथिरस्य । सूत्र्ये
 विवरणमनूरुशब्दे ।

अरुणात्मज पु० ईत० । १ जटायौ पक्षिणि । २ सूत्र्यपुत्रे भन्दे
 ३ सावर्णे मनौ ४ कर्णे ५ सुप्रीवे ६ यमे च ७ अश्वि-
 नोक्तमारयोः द्वि० व० ८ यमुनायां तपत्यां च स्त्री ।
 “लोख्यपत्यानि कौरव्य ! संज्ञायां तपतांवरः । आदित्यो
 जनयासास कन्यां द्वौ च प्रजापती । स च वैवस्वतः पूर्व्वं आङ्ग-
 देवः प्रजापतिः । यसश्च यमुना चैव यमजौ संभूतः” ।
 संज्ञायां द्वौ सुतौ सुता चेति लोख्यपत्यानि । “द्वितीयायां
 तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्तयन् । आदित्यो जनयासास
 पुत्रमात्मसमं तथा । पूर्व्वजस्य मनोस्तात । सङ्गोऽयमिति
 प्रभुः । अनुरेवाभवत्तस्मात् सावर्णे इति चोच्यते । द्विती-
 यायां सुतस्तस्याः स विज्ञेयः शनैश्चरः” । इति सावर्ण्यः
 शनिश्च एतौ द्वौ सुतौ, संज्ञायाः ऋष्याख्यायां द्वितीयायां
 सर्वस्यां जातो हरिवं० । वड्वावरुणधरिण्यां संज्ञायाञ्च
 अश्विनीकुमारौ जातौ यथा तत्रैव । “वड्वावरुणमास्थाय
 वने चरति शाह्वले । स तथारुपमास्थाय स्त्रां भार्यां शुभ-
 लीलया । ददर्श योगमास्थाय स्त्रां भार्यां वड्वां ततः ।
 अष्टथां सर्वभूतानां तपसा नियमेन च । वड्वावपुषा राज-
 श्वरन्तीमकुतोभयाम् । सोऽश्वरूपेण भगवांस्तं सुखं सम-
 भावयत् । मैथुनाय विचेष्टन्तीं, परपुरुषशङ्कया । सा
 तद्भिरवमच्छुक्रं नासिकायां विवस्वतः । देवौ तस्यामजा-
 येतामश्विनौ भिषजांवरौ । नासत्यश्चैव दक्षश्च सुतौ द्वावश्वि-
 नाविति” । तपतीशब्दे तदुत्पत्तिः कर्मात्पत्तिः
 यथा “एवमुक्ता वड्दविधं सान्त्वपूर्व्वं विवस्वता । सा
 तु नैच्छद्वारोहा कन्याऽहमिति भारत ! ।
 वभुपुत्रभयाङ्गीता लज्जया च यशस्विनी । तामर्कः
 पुनरेवेदमब्रवीद्भरतर्षभ ! । सत्प्रसादान्न ते रात्रि ! भवि-